

Arrest

**nr. 341 117 van 12 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ABDUL
Borsbeeksebrug 34/1
2600 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2025 tot opheffing van de vluchtelingenstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 7 augustus 2025 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 30 september 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 8 oktober 2025.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 13 november 2015 een verzoek in om internationale bescherming. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 10 augustus 2016 en 14 februari 2017.

Op 2 maart 2017 wordt hij erkend als vluchteling

1.2. Op 22 mei 2019 wordt verzoeker door de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van een jaar (met probatie-uitstel gedurende drie jaar).

1.3. Op 10 augustus 2020 ontvangt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een brief van de Dienst Vreemdelingenzaken waarin wordt verzocht om de mogelijkheid van intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus te evalueren.

1.4. Verzoeker wordt per brief van 31 maart 2025 geïnformeerd dat in zijn dossier een nieuw element in verband met zijn vluchtelingenstatus voorhanden blijkt te zijn dat in aanmerking moet worden genomen. Er wordt verduidelijkt dat het CGVS beschikt over informatie waaruit blijkt dat de omstandigheden op grond waarvan verzoeker de vluchtelingenstatus werd toegekend niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat bescherming niet langer nodig is, hetgeen tot de opheffing van de vluchtelingenstatus zou kunnen leiden. Om verzoeker de gelegenheid te bieden mondeling op dit element te reageren en redenen aan te halen tot behoud van zijn status, wordt hij op 28 april 2025 op het CGVS gehoord.

1.5. De commissaris-generaal neemt op 27 juni 2025 een beslissing tot opheffing van de vluchtelingen-status. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraakse staatsburger van Arabische origine. U gaf aan een soennitische moslim te zijn, afkomstig uit Wana (provincie Ninewa), gelegen ten noordwesten van Mosul-stad.

Tot medio 2014 kende u en uw familie een rustig bestaan. In die periode begon echter Islamitische Staat (IS) aan zijn opmars in het noorden van Irak. Mosul viel op 10 juni 2014 in handen van deze extremistische soennieten, waarna de groepering haar blik verruimde naar het noorden. Begin juli 2014 werden de dorpen rondom Wana veroverd door IS en in de nacht van 3 op 4 juli 2014 werd Wana zelf gebombardeerd. U en uw familie begonnen zich voor te bereiden om te vluchten. Rond 7 uur in de ochtend van 4 juli 2014 vertrok u: te voet vluchtte u naar de rand van Wana waar uw oom u en uw familie kwam ophalen met zijn terreinwagen om jullie naar een controlepost nabij Dohuk te brengen. Later die dag viel Wana in handen van IS en werd er door hen op alle woningen van personen die gewerkt hadden voor de Iraakse autoriteiten een kruis geplaatst. Zo ook op de woning van uw familie, daar uw oom [T.] en diens zoons [A.] en [B.] voor de politie en het leger werkten. Dit kruis betekende dat deze families berouw (tawba) moesten tonen, zo niet zouden ze als vijanden beschouwd worden door IS. Omdat jullie verwachtten dat IS uw familie zou uitmoorden bij een terugkeer naar Wana, besloten jullie in het vluchtelingenkamp Bardarash, aan de controlepost nabij Dohuk te blijven. Dit alles werd u verteld door één van uw buurtgenoten die eveneens naar de controlepost kwam in de hoop om de KRG (Kurdistan Regional Government) te kunnen betreden. Later vertelden andere burens dat het huis van uw familie in brand was gestoken door IS. Uiteindelijk verbleven jullie een vijftal maanden in het vluchtelingenkamp van Bardarash. De omstandigheden waren echter zeer ondermaats en gezien de lamentabele gezondheidstoestand van uw vader [K.] (O.V. xxx) en gezien het feit dat uw echtgenote [B.] voor een tweede maal zwanger was, spraken jullie met de verantwoordelijken van het kamp dewelke jullie toegang gaven tot de KRG. Jullie – uzelf, uw echtgenote en uw vader - werden naar een ziekenhuis in Dohuk gebracht. De rest van de familie volgde een viertal dagen later. Uw vader had intussen een man leren kennen – [A.H.] – die veel medelijden met uw familie kende. Hij bood uw familie een onderkomen aan in Sumwail, ten westen van Dohuk. Uw familie vertrok dezelfde dag nog naar deze woning in opbouw; u, uw echtgenote en uw vader volgden de dag nadien. In Sumwail waren de omstandigheden echter eveneens ondermaats. Uw vader besloot daarom om naar Turkije te vertrekken.

Op 5 oktober 2015 verliet u Sumwail samen met uw familie en op 12 oktober 2015 kwam u in Turkije aan. Samen met uw echtgenote [B.], uw vader [K.], uw minderjarige broer [M.] en uw zus [A.] (O.V. xxx) reisde u door naar Europa en op 13 november 2015 diende u, in België, een asielaanvraag in. Uw moeder [S.] (O.V. xxx), die in Turkije was achtergebleven vroeg later, op 1 december 2015, samen met uw zussen [N.] (O.V. xxx) en [N.] (O.V. xxx) en haar echtgenoot [M.A.-C.] (O.V. xxx) eveneens asiel aan in België.

*Op 2 maart 2017 werd u **erkend als vluchteling** omwille van uw vlucht voor IS, alsook omdat Wana op het moment uw erkenning nog tot de frontlinie van IS behoorde. Uw familieleden werden eveneens erkend als vluchteling.*

U bent tot op heden samen met uw echtgenote [Bo.] waarmee u heden vier kinderen heeft. Uw zonen [O.] (°2013) en [D.] (°2014) werden geboren in Irak, respectievelijk Mosul en Duhok. Uw dochter [A.] (°2016) en zoon [M.] (°2022) werden geboren in België. Uw echtgenote en uw vier kinderen hebben heden allen de Belgische nationaliteit.

Op 22 mei 2019 werd u door de Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen definitief strafrechtelijk veroordeeld tot een gevangenisstraf van een jaar (met probatie-uitstel gedurende drie jaar) voor feiten van opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of arbeidsonbekwaamheid van minder of gelijk aan vier maanden tot gevolg met de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf gepleegd was ten aanzien van uw echtgenote en de wederrechtelijke en willekeurige gevangenhouding van uw echtgenote.

Op 10 augustus 2020 ontving het CGVS een brief waarin de Staatssecretaris de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderings-maatregel.

Teneinde u de gelegenheid te bieden om mondeling op dit element te reageren en redenen aan te halen tot behoud van uw status werd er op 28 april 2025 een persoonlijk onderhoud georganiseerd.

Ter staving van onderhavige procedure legt u tijdens uw persoonlijk onderhoud uw originele Belgische vluchtelingenpaspoort voor, alsook de originele (Belgische) identiteitskaarten van uw echtgenote en kinderen en uw originele verblijfstitel. Op 6 mei 2025 maakte u bijkomend een arrest van het Hof van Beroep Antwerpen over dat u op 2 mei 2025 een herstel in eer en rechten nopens de veroordeling d.d. 22 mei 2019 verleende. Op 3 juni 2025 maakte uw advocaat per email bijkomend een arrestuittreksel aangaande dit herstel in eer en rechten over.

B. Motivering

U werd op 31 maart 2025 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 28 april 2025 in het kader van nieuwe elementen waaruit blijkt dat er redenen zijn om de geldigheid van uw vluchtelingenstatus te heroverwegen. Dit persoonlijk onderhoud vond plaats op 28 april 2025. Er kan worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling, de redenen die geleid hebben tot uw erkenning als vluchteling opgehouden hebben te bestaan.

Artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat een vreemdeling ophoudt vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1 C van het Verdrag van Genève. Volgens artikel 1 C (5) houdt een persoon op vluchteling te zijn indien de omstandigheden in verband waarmee hij als vluchteling werd erkend hebben opgehouden te bestaan en hij niet langer kan weigeren zich onder de bescherming te stellen van het land van nationaliteit. Bij toepassing van artikel 1 C (5) van het Verdrag van Genève, bepaalt artikel 55/3 dat dient te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen.

U werd op 2 maart 2017 erkend als vluchteling omwille van de komst en algemene aanwezigheid van IS in uw regio van herkomst, zijnde Wana.

Er dient op basis van de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal, te worden vastgesteld dat wat u betreft de status van vluchteling dient te worden opgeheven op basis van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet en dit omdat de omstandigheden op grond waarvan u de status van vluchteling werd toegekend zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is.

Immers, zo verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud georganiseerd in het kader van de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming dd. 10 augustus 2016 en 14 februari 2017 dat u met uw familie Wana diende te verlaten daar IS uw regio bombardeerde en dorpen begon over te nemen. Alsook dat er na jullie vertrek uit Wana er een kruis op de woning van uw familie werd geplaatst daar u familieleden had die voor de Irakese politie en leger hadden gewerkt als duiding dat zij berouw moesten tonen. Jullie vreesden dat IS uw familie zou uitmoorden.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt evenwel dat de veiligheidssituatie waarop uw vrees voor vervolging zich stoelde ingrijpend en duurzaam gewijzigd is. Zo blijkt uit de EUAA Country Guidance Note: Iraq van november 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-november-2024> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>), dat IS sinds december 2017 militair verslagen is. Eind 2023 werd er gesteld dat IS in een overlevingsmodus opereert en niet in staat was grote(re) complexe aanvallen te lanceren. Niettegenstaande er uit deze informatie blijkt dat er in 2024 enige sprake lijkt van een heropleving van IS dient er op te worden gewezen dat deze hoofdzakelijk gericht zijn op de Irakese strijdkrachten en de PMF, groepen waartoe u evenwel niet behoort, en stelt de beschikbare informatie duidelijk dat er geen daadwerkelijk hoog-risico is voor burgers.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kom ik tot het besluit dat uw vluchtelingenstatus dient opgeheven te worden op grond van de fundamenteel, duurzaam gewijzigde situatie in uw land van nationaliteit waardoor bescherming niet langer nodig is. U haalt evenmin dwingende redenen voortvloeiende uit vroegere vervolging, aan om te weigeren deze bescherming in te roepen. U haalde ook geen overtuigende elementen aan die erop wijzen dat uw leven, vrijheid of fysieke integriteit heden in gevaar zijn bij een terugkeer naar Irak.

Gevraagd naar de redenen voor een behoud van uw internationale beschermingsstatuut verwijst u vooreerst naar de veiligheidssituatie in Irak (en Ninewa), alsook IS. Hoewel u toegeeft niet op de hoogte te zijn van de exacte situatie daar wijst het CGVS er op dat u hiermee evenwel louter verwijst naar de algemene veiligheidssituatie in Ninewa/Irak doch maakt u geenszins aannemelijk dat u heden, ondanks de duurzaam

gewijzigde (veiligheidssituatie) in uw regio zoals hierboven werd vastgesteld in vluchtelingrechtelijke zin ge adviseerd zult worden door IS (CGVS, p.9-10).

Waar u bijkomend de wens uitdrukt om bij uw, in België verblijvende, familieleden te blijven die ondertussen Belg zijn geworden, alsook verwijst naar uw langdurig verblijf in België waar u uw leven en uw professionele activiteiten heeft opgebouwd (CGVS, p.9-10) wijst het CGVS er evenwel op dat dit motieven zijn die op zich helemaal niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming en bijgevolg niet weerhouden kunnen worden als reden voor behoud van uw vluchtelingenstatus. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat onderhavige beslissing enkel inhoudt dat uw vluchtelingenstatus wordt opgeheven in toepassing van artikel 55/3 Vreemdelingenwet, maar bevat zelf geen verwijderingsmaatregel. Evenmin impliceert deze beslissing dat automatisch een einde aan uw verblijf in België zal worden gesteld. Dit behoort immers tot de exclusieve bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Er dient verder nog onderzocht te worden of u een reëel risico in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt bij terugkeer naar Irak. Aangezien er werd vastgesteld dat uw vrees voor vervolging is opgehouden te bestaan en niet langer meer bestaat is er bijgevolg evenmin een risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet. U brengt zelf ook geen andere elementen aan.

Er dient verder nog onderzocht te worden of u een reëel risico in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt bij terugkeer naar Irak. Aangezien er werd vastgesteld dat uw vrees voor vervolging is opgehouden te bestaan en niet langer meer bestaat is er bijgevolg evenmin een risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet. U brengt zelf ook geen andere elementen aan.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>) en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van november 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-november-2024> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet te worden onderzocht, dit in het licht van enerzijds de door de verzoeker verstrekte bewijselementen en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst erop dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van een situatie van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methoden en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers de provincie ontvluchten als gevolg van het gewapende conflict.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in eerste instantie bij de beoordeling van de individuele nood aan

bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (IS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security Situation van mei 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

Deze regio omvat negen districten: Mosul, Tel Kayf, Sheikhan, Akre, Tel Afar, Sinjar, Ba'aj, al-Hatra en Hamdaniya. In 2022 werd de bevolking van de provincie geschat op 4.133.536 inwoners.

Ondanks de overwegend soennitisch-Arabische bevolking is de provincie Ninewa een van de meest etnisch diverse provincies in Irak. De controle over de provincie is verdeeld onder verschillende actoren en komt niet overeen met de officiële grenzen. Officieel valt de provincie onder het gezag van de Iraakse centrale overheid. De districten Akre en Sheikhan worden echter gecontroleerd door de Kurdistan Regional Government (KRG), dewelke ook de facto controle uitoefent over sommige delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdanyah. Naast de Iraqi Security Forces (ISF), de milities van de Popular Mobilisation Forces (PMF), de Yekîneyên Berxwedana Sengalê (YBS/Yezidi Sinjar Resistance Units) en de Koerdische peshmerga, zijn er ook tal van andere lokale milities, al dan niet autonoom, actief in de regio die vaak slechts kleine delen ervan controleren. In oktober 2020 bereikten de Iraakse centrale overheid en de KRG een overeenkomst over gezamenlijk bestuur van het district Sinjar. Het "Sinjar Agreement" is bedoeld om het veiligheids- en bestuursvacuüm op te vullen dat was ontstaan in de nasleep van de heerschappij van IS, om gewapende groeperingen (zoals de PKK en de PMF) op te roepen om de regio te verlaten, en om de terugkeer van de Yezidi bevolking te bevorderen. Tot nu toe werd de overeenkomst slechts gedeeltelijk uitgevoerd en wordt ze verworpen door de groepen die de regio de facto controleren, namelijk de PMF en de YBS. Bijgevolg blijft de situatie in het district Sinjar gespannen. Er is nog altijd een veiligheids- en bestuursvacuüm en de milities van de PMF zijn uitgegroeid tot een economische en politieke macht. Ten slotte is er een aanzienlijke versnippering onder de veiligheidsactoren.

IS is nog altijd aanwezig in de provincie maar heeft zijn aanvallen op het grondgebied verminderd en gebruikt het in plaats daarvan eerder als logistiek centrum voor de andere provincies waar de groep nog steeds actief is. De organisatie opereert voornamelijk vanuit landelijke en afgelegen gebieden waar de verschillende veiligheidsactoren weinig of geen invloed hebben. De aanvallen nemen de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen of hinderlagen waarbij gebruik wordt gemaakt van geïmproviseerde bommen (IED's) en lichte wapens tegens de ISF en de PMF waarbij soms ook burgers geraakt worden. Naast luchtaanvallen door de Iraakse luchtmacht en de internationale coalitie op mogelijke schuilplaatsen van IS voerden de PMF en ISF grondoperaties uit tegen de terroristische organisatie. IS voerde ook aanvallen uit op ISF, PMF en burgers. Enkele jaren geleden begonnen de Iraakse autoriteiten muren op te richten aan de grens tussen Irak en Syrië om de bewegingsvrijheid van IS te beperken. Sindsdien werden verschillende van dergelijke muren opgetrokken.

Tussen 1 februari 2023 en 31 maart 2024 vonden verschillende incidenten met burgerslachtoffers plaats die werden toegeschreven aan personen die handelden in het kader van stammengeschillen of waarvan de daders onbekend blijven.

In dezelfde periode voerden de Turkse strijdkrachten luchtaanvallen uit op het grondgebied van de provincie, meer bepaald in de districten Akre en Sinjar. De doelwitten van deze aanvallen waren leden van de PMF, de YBS, aan de PKK gelieerde groepen en leden van de veiligheidstroepen van de KRG die op het grondgebied van de provincie aanwezig waren.

In de hele provincie doen zich veiligheidsincidenten voor, al vond de overgrote meerderheid plaats in het district Akre. In de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024 bleef het totale aantal

veiligheidsincidenten relatief laag. Het aantal incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, en het aantal burgerslachtoffers bleef eveneens laag.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2023 1.123.663 ontheemden (IDP's). IOM maakt ook melding van bijna 4,9 miljoen ontheemde Iraakse burgers die ondertussen zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Met betrekking tot de provincie Ninewa schat IOM dat er heden 1.960.734 miljoen mensen naar de provincie zijn teruggekeerd. Dit cijfer komt overeen met meer dan 75 % van de totale ontheemde bevolking. 627.719 personen uit de provincie Ninewa zijn echter nog ontheemd, wat het hoogste aantal IDP's van alle Iraakse provincies is. Het percentage terugkeerders verschilt bovendien van district tot district. Afgezien van duurzame relocatie zijn er verschillende redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeren. Gebrek aan werkgelegenheid, basisdiensten en huisvesting, een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een verandering in de etnisch-religieuze samenstelling van de bevolking, het ontbreken van verzoeningsinitiatieven om mogelijke represailles te voorkomen, en het ontbreken van de nodige documenten worden vermeld als redenen om niet terug te keren.

Volgens de "EUAA Guidance Note" kan er voor geen enkele provincie van Irak worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie waarin het willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15c van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Voor de provincie Ninewa wordt er gesteld dat er willekeurig geweld plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict, maar niet op een hoog niveau waardoor een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om een reëel risico op het lijden van ernstige schade op grond van artikel 15(c) van de Kwalificatierichtlijn, aan te tonen.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. tg. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa complex, problematisch en ernstig is en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Indien een Iraakse verzoeker uit de provincie Ninewa wegens zijn specifiek profiel bescherming nodig heeft, wordt die bescherming dan ook verleend. Gelet op de voorgaande vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie, dient evenwel te worden vastgesteld dat er in de provincie Ninewa actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u, louter door uw aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Ninewa in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Ninewa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Ninewa. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw Belgische vluchtelingenpaspoort en verblijfstitel staven louter uw identiteit, nationaliteit en verblijfsrecht in België doch heeft dit geen uitstaan met vrees voor vervolging jegens Irak. Het arrest van het Hof van Beroep van Antwerpen dat u eerherstel verleende voor uw strafrechtelijke veroordeling heeft evenmin enige nexus met uw vrees. Het CGVS stipt hierbij aan de dat uw strafrechtelijke veroordeling geen grond vormt voor de opheffing van uw internationale beschermingsstatuut.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus opgeheven."

2. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 55/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker erkent hierbij allereerst dat de omstandigheden in Wana, Ninewa, heden gewijzigd zijn in vergelijking met het jaar 2017, maar stelt dat verweerder nog steeds gehouden is tot een beoordeling aan de hand van zijn individuele toestand. Verzoeker wijst in dat verband op het feit dat hij een Arabier en soennitisch moslim is, met een moeder van Turkmeense origine. Hij betoogt dat soennieten, na de bevrijding van Mosul, worden onderdrukt door sjiitische milities, meer bepaald de PMF of Al Hashd Al Shaabi die de veiligheid van Mosul waarborgen. Verzoeker verwijst naar EUAA *“Country Guidance note: Iraq”* van november 2024, (p. 16, 26, 38 en 83) en benadrukt de behandeling die soennitische Arabieren in Mosul door Al Hashd Al Shaabi en PMF ondergaan. Daarnaast zouden ook soennitische Arabieren worden gevisieerd door Koerden die de terugkeer naar Mosul zouden hebben geblokkeerd voor Arabieren. Ter staving legt verzoeker een aantal foto's neer waaruit blijkt dat de boerderij van zijn oom door Al Hashd Al Shaabi in brand werd gestoken omdat hij weigerde Mosul te verlaten.

Verzoeker meent voorts dat minderheidsgroepen, waaronder Turkmenen, door Al Hashd Al Shaabi worden lastiggevallen en vervolgd.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 3 van het EVRM, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij verwijst hierbij naar de argumentatie zoals uiteengezet in zijn vorig middel.

In een derde middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 8 van het EVRM, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij voert hierbij aan niet te kunnen terugkeren naar Irak omdat hij er geen familie en sociaal netwerk heeft.

Ter ondersteuning van het verzoekschrift voegt verzoeker naar eigen zeggen foto's toe van de boerderij van zijn oom (stuk 2) en een attest van gezinssamenstelling (stuk 3).

3. Nota met opmerkingen

Op 22 augustus 2025 ontvangt de Raad vanwege de verwerende partij een nota met opmerkingen waarin wordt verzocht om de zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure. De verwerende partij repliceert tevens op de argumenten in het verzoekschrift en volhardt in haar beslissing.

De partijen dienen geen pleitnota in.

4. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

5. Beoordeling

5.1. Overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet is de commissaris-generaal bevoegd om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3 en 55/5 van de Vreemdelingenwet op te heffen.

De aan verzoeker toegekende vluchtelingenstatus wordt door de commissaris-generaal op grond van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet opgeheven. Dit artikel luidt als volgt: *“Een vreemdeling houdt op vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1 C van het Verdrag van Genève. Bij toepassing van artikel 1 C (5) en (6) van voormeld verdrag dient te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen. Het eerste lid is niet van toepassing op een vluchteling die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, of, in het geval van een staatloze, van het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, in te roepen.”*

Artikel 1, C van het Vluchtelingenverdrag luidt als volgt: *“Dit Verdrag houdt op van toepassing te zijn op elke persoon die valt onder de bepalingen van afdeling A, indien:*

(...)

5. Hij niet langer kan blijven weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in te roepen, omdat de omstandigheden in verband waarmee hij was erkend als vluchteling, hebben opgehouden te bestaan. Met dien verstande echter, dat dit lid niet van toepassing is op een vluchteling die onder lid 1 van afdeling A van dit artikel valt, en die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in te roepen; (...).”

Uit de inhoud van de bestreden beslissing blijkt dat zij werd genomen op basis van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 1, C (5) van het Vluchtelingenverdrag.

De Raad verwijst in deze naar de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaat, voor de beoordeling van een verandering van omstandigheden, aan de hand van de individuele situatie van de vluchteling moeten vaststellen dat de actor of actoren van bescherming redelijke maatregelen hebben getroffen om vervolging te voorkomen, met name dat zij beschikken over een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging vormen, en dat de betrokkene in geval van beëindiging van zijn vluchtelingen-status toegang tot die bescherming zal hebben (HvJ 2 maart 2010, gevoegde zaken C-175/08, C-176/08, 178/08 en 179/08, Abdulla e.a., pt. 76).

Tevens oordeelt het Hof van Justitie: *“Wanneer de omstandigheden die tot verlening van de vluchtelingenstatus hebben geleid niet meer bestaan en de bevoegde autoriteiten van de lidstaat nagaan of er geen andere omstandigheden zijn die de betrokkene op goede gronden doen vrezen voor vervolging, hetzij op dezelfde grond als de oorspronkelijke, hetzij op een van de andere in artikel 2, sub c, van richtlijn 2004/83 genoemde gronden, is het waarschijnlijkheidscriterium ter beoordeling van het risico uitgaand van deze andere omstandigheden, hetzelfde als dat wat bij de verlening van de vluchtelingenstatus wordt aangelegd.”* (pt. 91)

5.2. Verzoeker verklaarde tijdens zijn persoonlijke onderhouden van 10 augustus 2016 en 14 februari 2017 dat hij met zijn familie Wana diende te verlaten omdat ISIL zijn regio bombardeerde en dorpen begon over te nemen. Hij verklaarde ook dat na hun vertrek uit Wana er een kruis op de woning van zijn familie werd geplaatst omdat hij familieleden had die voor de Iraakse politie en het leger hadden gewerkt en dit als duiding dat zij berouw moesten tonen. Verzoeker en zijn familie vreesden dat ISIL hen zou uitmoorden.

5.3. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker op 2 maart 2017 als vluchteling werd erkend omwille van zijn vlucht voor ISIL, alsook omdat Wana, verzoekers dorp van herkomst, op het moment van zijn erkenning nog tot de frontlinie van ISIL behoorde. Verzoeker verkreeg dus bescherming omwille van de komst en algemene aanwezigheid van ISIL in zijn regio van herkomst, zijnde Wana.

5.4. Met betrekking tot de redenen waarom verzoeker als vluchteling werd erkend in 2017, motiveert de verwerende partij in de bestreden beslissing heden als volgt:

“Uit de beschikbare landeninformatie blijkt evenwel dat de veiligheidssituatie waarop uw vrees voor vervolging zich stoelde ingrijpend en duurzaam gewijzigd is. Zo blijkt uit de EUAA Country Guidance Note: Iraq van november 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-november-2024> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>), dat IS sinds december 2017 militair verslagen is. Eind 2023 werd er gesteld dat IS in een overlevingsmodus opereert en niet in staat was grote(re) complexe aanvallen te lanceren. Niettegenstaande er uit deze informatie blijkt dat er in 2024 enige sprake lijkt van een heropleving van IS dient er op te worden gewezen dat deze hoofdzakelijk gericht zijn op de Irakese strijdkrachten en de PMF, groepen waartoe u evenwel niet behoort, en stelt de beschikbare informatie duidelijk dat er geen daadwerkelijk hoog-risico is voor burgers.”

Er wordt aldus vastgesteld dat de omstandigheden in verband waarmee verzoeker als vluchteling werd erkend, met name de opkomst en algemene aanwezigheid van ISIL in zijn regio van herkomst, dermate zijn gewijzigd dat de oorzaken die tot de verlening van de vluchtelingenstatus hebben geleid zijn weggenomen. Gelet op de beschikbare landeninformatie in het administratief dossier, besluit de verwerende partij, naar oordeel van de Raad, terecht dat er sprake is van een fundamenteel, duurzaam gewijzigde situatie in zijn land van nationaliteit. Voor zover de omstandigheden in verband waarmee hij was erkend als vluchteling, hebben opgehouden te bestaan, is internationale bescherming om deze redenen dan ook niet langer nodig. De Raad stelt in navolging van de verwerende partij vast dat verzoeker evenmin dwingende redenen aanhaalt, voortvloeiende uit een vroegere vervolging, om te weigeren deze bescherming in te roepen. In zijn verzoekschrift erkent verzoeker dat de omstandigheden in Wana zijn gewijzigd in vergelijking met 2017.

5.5. Verder stelt de verwerende partij vast dat verzoeker *“ook geen overtuigende elementen aan[haalt] die erop wijzen dat [zijn] leven, vrijheid of fysieke integriteit heden in gevaar zijn bij een terugkeer naar Irak”*. Zij motiveert daarbij: *“Gevraagd naar de redenen voor een behoud van uw internationale beschermingsstatuut verwijst u vooreerst naar de veiligheidssituatie in Irak (en Ninewa), alsook IS. Hoewel u toegeeft niet op de hoogte te zijn van de exacte situatie daar wijst het CGVS er op dat u hiermee evenwel louter verwijst naar de algemene veiligheidssituatie in Ninewa/Irak doch maakt u geenszins aannemelijk dat u heden, ondanks de duurzaam gewijzigde (veiligheidssituatie) in uw regio zoals hierboven werd vastgesteld in vluchtelingrechtelijke zin geïsoleerd zult worden door IS (CGVS, p.9-10).”*

Zoals de verwerende partij zelf benadrukt, blijkt uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker aangaf niet op de hoogte te zijn van de exacte situatie daar hij in 2015 is vertrokken, dit is reeds 10 jaar geleden, al zijn familie hier is en hij in Irak geen contacten meer heeft. Hij heeft geen informatie, weet niet hoe de situatie is geëvolueerd en wat hij kan verwachten.

Heden benadrukt verzoeker dat zijn individuele toestand moet worden beoordeeld daar hij een soennitische Arabier is. Hij stipt met verwijzing naar de EUAA *“Country Guidance note: Iraq”* van november 2024, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, de behandeling aan die soennitische Arabieren in Mosul door sjiiitische milities, zoals de PMF (Popular Mobilisation Forces) of Al Hashd Al Shaabi, te beurt valt.

5.6. In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij: *“In zoverre verzoeker meent dat soennitische Arabieren worden geïsoleerd door de aanwezige strijdkrachten in Mosul, nabij zijn regio van herkomst Wana, dient te worden opgemerkt dat nergens uit de beschikbare informatie blijkt, en verzoeker evenmin in concreto aantoonde, dat de situatie er zodanig ernstig is voor soennieten dat verzoeker louter door zijn geloofsovertuiging zou worden geïsoleerd of vervolgd. Bij de individuele beoordeling of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat een persoon omwille van zijn soennitische geloofsovertuiging zal worden blootgesteld aan vervolging, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals de regio van herkomst, stam, leeftijd, geslacht, enzovoort. De actuele vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker omwille van zijn soennitische geloof moet dan ook individueel en in concreto worden aangetoond. Desalniettemin kan het loutere gegeven dat verzoeker afkomstig is uit een voormalig ISgebied waardoor verzoeker mogelijks geaffilieerd zou kunnen worden met IS, geenszins afdoende worden geacht om aan te tonen dat verzoeker bij terugkeer naar Wana, Ninewa, persoonlijk geïsoleerd en vervolgd zou worden omwille van zijn soennitische geloofsstrekking. Er is evenmin sprake van groepsvervolging.”*

5.7. In de EUAA *“Country Guidance note: Iraq”* van november 2024 kan het volgende worden gelezen met betrekking tot de richtlijnen inzake het risicoprofiel *“soennitische Arabieren”* (p. 25-26):

Het enkele feit dat iemand een soennitische Arabier is, leidt normaal gesproken niet tot een gegronde vrees voor vervolging. Soennitische Arabieren lopen echter wel een risico op vervolging als zij worden gepercipieerd of gezien als geaffilieerd met ISIL (*“Sunni Arab applicants would be at risk of persecution if perceived to be affiliated with ISIL”*). Of zij worden gepercipieerd/gezien als geaffilieerd met ISIL hangt af van individuele omstandigheden (*“their perceived affiliation with ISIL would depend on individual circumstances”*), zoals:

- Regio van herkomst: soennieten die in gebieden onder ISIL-bestuur woonden, zijn door de PMF ervan beschuldigd ISIL te steunen, ongeacht de mate van een daadwerkelijke betrokkenheid bij deze groep. De antiterrorismewetgeving wordt naar verluidt gebruikt als ‘voorwendsel’ om soennitische Arabieren onrechtmatig vast te houden, met name in provincies met een soennitische meerderheid, zoals Anbar, Salah al-Din, Kirkuk en Ninewa. Sommige soennitische Arabische ontheemden uit bepaalde provincies zouden expliciet door milities of door de KRG worden verhinderd om terug te keren. De KRG heeft terugkeer geblokkeerd in betwiste gebieden en in gebieden die KRG-troepen hebben heroverd op ISIL, terwijl Koerdische dorpingen wel mochten terugkeren. In Ninewa, met inbegrip van Mosul, heeft de PMF de

politieke onderdrukking en afpersing van soennitische Arabieren geïntensiveerd. In Tal Afar lijkt de angst voor geweld op grond van religieuze overtuiging te blijven bestaan en voelen soennieten zich gediscrimineerd omdat zij worden gezien als aanhangers van ISIL. In Sinjar zijn spanningen tussen yezidi's en soennieten gemeld. In Mosul intimideren en arresteren aan de PMF gelieerde groeperingen zonder onderscheid soennitische burgers. In Al-Jayalah, in het district Al-Khalis in de provincie Diyala, zijn in februari en maart 2023 meerdere soennitische burgers gedood door door Iran gesteunde sjiiitische militieën.

- Leeftijd en geslacht: jonge soennitische mannen zijn op grond van de antiterrorismewet beschuldigd van (vermeende) banden met ISIL.

- Politieke achtergrond: op de lijst van meest gezochte ISIL-leden die in 2018 door de Iraakse autoriteiten werd gepubliceerd, stonden verschillende hooggeplaatste voormalige leden van de Baath-partij. Ook de tribale achtergrond kan van invloed zijn op de perceptie van politieke affiliatie. Zo zou bijvoorbeeld de stam van Saddam Hoessein, Albu Nasir genaamd, worden gemarginaliseerd vanwege een gepercipieerde affiliatie met ISIL.

Onder het risicoprofiel "*personen die worden gepercipieerd/gezien als geaffilieerd met ISIL*" ("individuals with perceived ISIL affiliation") kan worden gelezen dat een vermeende/toegedichte affiliatie met ISIL ("perceived affiliation") voornamelijk wordt bepaald door familiebanden via een familielid, zelfs een ver familielid, dat actief betrokken is bij ISIL. De verdenking van affiliatie met ISIL kan ook voortkomen uit een breed scala aan andere omstandigheden, zoals mannen of jongens van strijdbare leeftijd, soennieten die in gebieden onder ISIL-bestuur woonden, een naam hebben die lijkt op die van een persoon op de 'opsporingslijst', vermeende/toegedichte affiliatie met een stam die wordt gezien als een stam die steun aan ISIL zou hebben verleend, valse beschuldigingen.

De verdenking van affiliatie met ISIL door zowel veiligheidsactoren als de gemeenschappen kan toenemen voor soennieten die na de bevrijding van ISIL lange tijd niet zijn teruggekeerd naar hun plaats van herkomst (p. 22). In het geval van personen die worden gepercipieerd/gezien als geaffilieerd met ISIL, kan een gegronde vrees voor vervolging in het algemeen worden aangenomen, aangezien deze personen nog steeds een prioritair doelwit zijn van alle veiligheidsactoren in Irak (p. 23).

Gelet op de landeninformatie waarop de EUAA Guidance (p. 16, 22-23, 25-26) zich baseert en waarnaar wordt verwezen via consulteerbare weblinks (met name EUAA COI Report "*Iraq – Country Focus*" van mei 2024; EUAA "*Iraq: Arab tribes and customary law*" van april 2023; EUAA COI Report "*Iraq – Targeting of individuals*" van januari 2022, p. 25-29; COI Query "*Major political, security, human rights, socio-economic developments*" van augustus 2024; COI Focus "*Irak – Veiligheidssituatie*", 26 april 2023, p. 126-129), kan de Raad zich naar deze EUAA-richtlijnen voegen. Uit deze landeninformatie komt naar voor dat soennitische Arabieren een minderheid vormen in Irak, maar in de centrale provincies, zoals in Ninewa, in de meerderheid zijn. Tientallen jaren van conflict en geweld hebben de sektarische verdeeldheid en het wantrouwen tussen de gemeenschappen echter versterkt. Naar verluidt zijn soennitische Arabieren het slachtoffer geworden van gedwongen verdwijningen en moorden door militieën, evenals van mishandeling en marteling tijdens (willekeurige) arrestaties en detentie. Detentie heeft ook plaatsgevonden in geheime gevangenissen. De regering bleef de antiterrorismewet gebruiken als voorwendsel om personen zonder eerlijk proces vast te houden. Soennitische Arabieren maken 90 % uit van alle gevangenen in Irak. In juni 2024 hebben VN-deskundigen 30 executies gedocumenteerd, waarbij zij opmerkten dat "*het vermeende politieke gebruik van doodvonnissen, voornamelijk tegen soennitische Iraakse mannen, zeer verontrustend is*". Soennitische Arabieren zijn het doelwit geweest bij controleposten en zijn door verschillende actoren verhinderd om naar hun woongebied terug te keren. Er zijn ook meldingen van politieke onderdrukking en afpersing door de PMF, evenals van verbale intimidatie. Sinds het einde van de grote gevechtsoperaties tegen ISIL heeft de PMF de veiligheidssector in de bevrijde provincies Ninewa, Anbar en Salah-al-din gedomineerd. Leden van de PMF zouden zich schuldig hebben gemaakt aan diverse schendingen van de mensenrechten, zoals onwettige moorden, verdwijningen, wraakaanvallen, mishandeling en foltering tijdens arrestaties en voorlopige hechtenis, tegen personen die worden gepercipieerd/gezien als geaffilieerd met ISIL. Zoals gemeld in 2019, werden soennieten ook geconfronteerd met discriminatie in het kader van het de-Baathificatieproces.

Uit het geheel van de landeninformatie blijkt inderdaad dat er geen sprake is van een groepsvervolging van soennitische Arabieren en dus is het niet zo dat elke soennitische Arabier bij terugkeer naar Irak a priori het risico loopt om te worden blootgesteld aan vervolging omwille van zijn geloofsovertuiging.

Wél blijkt dat (i) soennitische Arabieren een risico op vervolging lopen als zij worden gepercipieerd/gezien als geaffilieerd met ISIL en dat (ii) de mate waarin zij worden gezien of gepercipieerd als geaffilieerd met ISIL, afhangt van individuele omstandigheden, zoals regio van herkomst (bv. voormalig ISIL-gebied), leeftijd en geslacht, politieke achtergrond, enz. De Raad voegt hieraan toe dat de lijst van de aangehaalde individuele omstandigheden, gelet op het woord "*zoals*", niet exhaustief is.

Vervolging kan worden verbonden met de vervolgingsgrond '(toegeschreven) politieke overtuiging', vooral voor soennitische Arabieren die worden gepercipieerd/gezien als geaffilieerd met ISIL, of met de

vervolgingsgrond 'godsdienst', vooral in het kader van rivaliteit met sjjiitische milities alsook met de vervolgingsgrond 'ras', met name waar soennieten door de KRG terugkeer wordt geweigerd naar bepaalde gebieden.

5.8. In casu stelt de Raad vast dat verzoeker een soennitische Arabier is die afkomstig is uit het dorp Wana, gelegen in de provincie Ninewa. Dit dorp werd in 2014 overgenomen door ISIL en bleef ISIL-gebied tot ISIL in 2017 militair werd verslagen.

Verzoeker is dus afkomstig uit voormalig ISIL-gebied, waardoor hij zou kunnen worden gepercipieerd/gezien als geaffilieerd met ISIL, zoals de verwerende partij zelf aangeeft in haar nota.

In het licht van de beschikbare landeninformatie en de EUAA-richtlijnen, is het de Raad echter niet duidelijk waarom *"het loutere gegeven dat verzoeker afkomstig is uit een voormalig IS-gebied waardoor verzoeker mogelijks geaffilieerd zou kunnen worden met IS, geenszins afdoende [kan] worden geacht om aan te tonen dat verzoeker bij terugkeer naar Wana, Ninewa, persoonlijk geïdende en vervolgd zou worden omwille van zijn soennitische geloofsstrekking"*. Dit geldt te meer nu de verwerende partij deze stelling in haar nota ook niet verder duidt of verheldert, maar zelf aangeeft dat bij de individuele beoordeling of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat een persoon omwille van zijn soennitische geloofsovertuiging zal worden blootgesteld aan vervolging, rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals de regio van herkomst.

Daarnaast stelt de Raad vast dat verzoekers situatie wordt gekenmerkt door bijkomende individuele omstandigheden die de verwerende partij niet onbekend zijn of (hadden) kunnen zijn.

Zo is verzoeker heden nog maar 34 jaar oud is en kan hij dus redelijkerwijze worden beschouwd als een jonge soennitische man van strijdbare leeftijd.

De Raad wijst er verder op dat het dorp Wana is gelegen in het district Tel Kayf (Tilkaef) van de provincie Ninewa (NPO verzoeker 10 augustus 2018, p. 9-10; NPO echtgenote 10 augustus 2016, p. 18; COI Focus *"Irak – Veiligheidssituatie"*, 26 april 2023, p. 65).

Zoals in de bestreden beslissing zelf wordt aangehaald is *"de controle over de provincie (...) verdeeld onder verschillende actoren en komt niet overeen met de officiële grenzen. Officieel valt de provincie onder het gezag van de Iraakse centrale overheid. De districten Akre en Sheikhan worden echter gecontroleerd door de Kurdistan Regional Government (KRG), dewelke ook de facto controle uitoefent over sommige delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdanyah. Naast de Iraqi Security Forces (ISF), de milities van de Popular Mobilisation Forces (PMF), de Yekîneyên Berxwedana Sengalê (YBS/Yezidi Sinjar Resistance Units) en de Koerdische peshmerga, zijn er ook tal van andere lokale milities, al dan niet autonoom, actief in de regio die vaak slechts kleine delen ervan controleren. (...) Er is nog altijd een veiligheids- en bestuursvacuüm en de milities van de PMF zijn uitgegroeid tot een economische en politieke macht. Ten slotte is er een aanzienlijke versnippering onder de veiligheidsactoren."*

Uit de landeninformatie blijkt aldus dat delen van het district Tel Kayf feitelijk onder Koerdische controle staan en behoren tot de zgn. 'betwiste gebieden'. Tevens blijkt dat de stad Mosul en de omliggende gebieden onder controle staan van verschillende PMF-milities, waaronder de Badr-militie (COI Focus *"Irak – Veiligheidssituatie"*, 26 april 2023, p. 58-59 + kaarten; EUAA COI Report *"Iraq: Security Situation"*, mei 2024, p. 90-96 + kaart).

Gelet op de beschikbare landeninformatie is het echter niet duidelijk of het dorp Wana, in het district Tel Kayf, behoort tot een 'betwist gebied'. Het lijkt in deze essentieel na te gaan tot welke invloedssfeer het dorp Wana behoort, nu uit de beschikbare landeninformatie volgt dat sommige soennitische Arabische ontheemden door milities, waaronder ook sjjiitische milities, of door de KRG zouden worden verhinderd om terug te keren naar hun regio van herkomst in Ninewa. Zo heeft de KRG terugkeer geblokkeerd in betwiste gebieden. In Ninewa, met inbegrip van Mosul, heeft de PMF de politieke onderdrukking en afpersing van soennitische Arabieren geïntensiveerd. In Mosul arresteren en intimideren aan de PMF gelieerde groeperingen zonder onderscheid soennitische burgers en zij maken zich schuldig aan mensenrechtenschendingen tegen personen die worden gepercipieerd/gezien als geaffilieerd met ISIL.

Verder benadrukt de Raad dat verzoeker sinds 2015 niet meer in Irak is geweest en dat verzoeker ook verklaart aldaar geen netwerk meer te hebben.

5.9. Na wat hierboven wordt uiteengezet, is het duidelijk dat in deze zaak zich op verschillende vlakken een nader en verder onderzoek opdringt. De Raad stelt vast dat verzoekers situatie getuigt van verschillende individuele omstandigheden, die cumulatief moeten worden gezien en een nader onderzoek vergen in het licht van de beschikbare landeninformatie.

Een verder onderzoek dringt zich op om te kunnen bepalen of de vluchtelingenstatus van verzoeker kan worden behouden nu er individuele omstandigheden naar boven komen die erop lijken te wijzen dat verzoekers leven, vrijheid of fysieke integriteit heden in gevaar kunnen zijn bij een terugkeer naar Irak. De

verwerende partij brengt in haar nota met opmerkingen geen argumenten aan die hierover anders doen denken.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het verzoek om internationale bescherming niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 juni 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO